

til en Værdi af 800 Kr., havde Adgang til uden at spørge Overøvrigheden at faa deres Sag bragt frem for Appeldomstolen, medens det tidt kunde være meget mere magtpaaliggende for en mindre velsitueret Mand at faa en Sag frem af langt ringere Værdi. At skabe en saadan Misstemning mod Loven finder jeg ikke, at der er nogen Grund til, navnlig da hele Spørgsmaalet efter min Mening ikke har saa overmaade megen reel Betydning, idet Overøvrigheden blandt andet vil tage Hensyn til, om Sagens Genstand har en saadan Værdi, at den kan taale en Appel. Det vil Overøvrigheden altid tage Hensyn til, selv om vi ikke skriver det udtrykkeligt i Loven. Derfor tror jeg ogsaa, at af de Grunde, som det 6te kongevalgte Medlem (Nygart) fremhævede, vil det være rettest at vedtage Loven i den Skikkelse, som den vil faa, naar de af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) stillede Ændringsforslag blive vedtagne.

Døcker: Jeg kan kun sige, at jeg ikke endnu føler mig overbevist om, at det vil være urigtigt at fastslaa den Sum, som jeg har foreslaaet. Jeg mener, at det er en Mangel ved Loven, at den ikke indeholder en Bestemmelse om, at der kan appelleres, og at der skal appelleres, naar en af Parterne ønsker det i saadanne Tilfælde, hvor Værdien af det omhandlede er af den Beskaffenhed, som her er foreslaaet og som altsaa nærmer sig noget til den Grænse, der er sat for Appel ved de øvrige Domstole. Jeg ved, at Voldgiftsformændene i og for sig heller ikke have noget som helst imod en saadan Bestemmelse, og jeg tror heller ikke, at den vil blive misbrugt. Det vil jo altid være forbundet med nogle Omkostninger at appellere, og hvis Sagen maa anses for haabløs, vil Appel ikke finde Sted. Jeg er fuldstændig enig med den højttærede Minister i hans Udtalelse om, at det maa ske næsten vilde kunne vække nogen Misstemning, om Summen blev sat saa højt, som foreslaaet i Folketinget, altsaa 800 Kr.; thi i saa Tilfælde vilde det jo kun blive ganske enkelte Dyr, der vilde kunne komme ind under den Bestemmelse. Jeg skal fremdeles anbefale at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 2.

Justitsministeren (Bilow): Jeg er ogsaa bange for, at der let vil skabes Misstemning mod Loven, selv om Beløbet nedsættes fra 800 til 300 Kr., thi jeg me-

ner, at selv om denne Nedsættelse fandt Sted, vilde det medføre mere Skade end Gavn. Men det ærede Medlem rørte ogsaa ved Udgiftsspørgsmaalet. Der maa det ærede Medlem erindre, at en Appel til denne Overinstans meget let kan løbe op til en altfor stor Procentdel af Sagens Værdi. Udgifterne til Appeldommer ville meget let komme til at andrage 55 Kr., der skal kun 3 Møder til for at naa en saadan Sum. Hvis man nu tænker sig, at det drejer sig om en Hest eller lignende, der er opstaldet, at Opstaldningspengene ere 1 Kr., og Sagen strækker sig over de 6 Uger, som normalt gaa med til en saadan Sag, saa er man i Foderpenge oppe paa 42 Kr. eller i alt til et Beløb af 97 Kr. Det er 33 pCt. af hele Sagens Værdi foruden Udgifter til Sagfører, og de pleje ikke altid at være saa billige.

Døcker: Det forekommer mig, at naar Beløbet er, som her foreslaaet, 300 Kr. eller derover, var det rimeligt, om det overlodes til Parten selv, om han vilde løbe den Risiko at appellere. De Sager, der dreje sig om Beløb under 300 Kr., ville jo ogsaa med Overøvrighedens Tilladelse kunne komme til Appeldomstolen, og jeg mener, som sagt, at det er naturligere, naar Beløbet er af den Størrelse, her er Tale om, at vedkommende Part selv maa have Lov til at tage sin Bestemmelse i Stedet for at lade Overøvrigheden bestemme, om han skal løbe Risikoen eller ej.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—6 (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 7 (se ovenfor) af Rottbøll

vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af Døcker var dermed

bortfaldet.

§ 7, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 8 af Rottbøll (se ovenfor) ansaas for

vedtaget som Følge af Afstemningen over Nr. 1.